

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010895
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. A., nar. XX. XXXXXXXXX XXXX v B., trvalé bydlisko B. XXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 25. októbra 2023, č. k. 17T/40/2023 - 102, na verejnom zasadnutí konanom 13. februára 2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. A., nar. XX. XX. XXXX v B., trvalé bydlisko B. C. XXX, okres Galanta

odsudzuje

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za použitia ust. § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38
ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 4 (štyri) roky.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 25. októbra 2023, č. k. 17T/40/2023 - 102 (ďalej tiež napadnutý rozsudok), uznal obžalovaného A. A. (ďalej aj obžalovaný) za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), spáchaného na tom skutkovom základe, že dňa 06. 04. 2023 v čase o 01:15 hod. po požití metamfetamínu, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Golf s evidenčným číslom B. XXX B. v obci Sládkovičovo na ceste I/62, kde bol z dôvodu, že na vozidle nesvietilo predné stretávacie svetlo, zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou a bol vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu na zistenie prítomnosti inej návykovej látky v organizme, pričom mu dňa 06. 04. 2023 v čase o 02:01 hod. bol odobratý biologický materiál krv a moč, z ktorého bola zistená prítomnosť metamfetamínu v krvi v koncentrácii 296,50 ng/ml, amfetamínu v krvi v koncentrácii 36,13 ng/ml, pričom uvedená koncentrácia metamfetamínu mala závažný vplyv na

jeho psychické, senzorické a motorické funkcie do takej miery, že nebol v žiadnom prípade schopný viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba či iných účastníkov cestnej premávky a vozidlo viedol v stave v štádiu akútnej intoxikácie (otravy) metamfetamínom a v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov metamfetamín a amfetamín patria do II. skupiny psychotropných látok.

2. Okresný súd obžalovanému za to uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienienečne odložil a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu podmienienečného odsúdenia s probačným dohľadom vo výmere 1 (jeden) rok. Súčasne mu podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. počas skúšobnej doby uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve zameraného na užívanie návykových látok. Zároveň mu uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 (jeden) rok.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, preto bolo vykonané dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

3.1. K výroku o treste okresný súd uviedol, že obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe do jedného roka s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 289 ods. 1 Tr. zák., pričom u neho zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť - v minulosti už bol za trestné činy odsúdený.

3.2. U osoby obžalovaného konštatoval, že bol naposledy súdne trestaný v roku 2015, z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený v roku 2018. Obžalovaný bol viackrát priestupkovo riešený na úseku cestnej dopravy. Okresný súd pri zvažovaní uloženia vhodného trestu obžalovanému tak, aby tento trest bol úmerný spáchanému trestnému činu a zároveň spĺňal aj funkciu trestu - teda ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu i prevýchovnú funkciu obžalovaného, prihliadol v danom prípade okrem iného aj na správu o povesti obžalovaného, ako aj na pozitívny pracovný posudok od jeho zamestnávateľa. Takisto zobral do úvahy aj postoj obžalovaného k celému trestnému konaniu a k prejednávánemu skutku, keď obžalovaný svoj skutok úprimne oľutoval a svoju vinu priznal. Okresný súd vzhľadom na všetky tieto okolnosti prípadu vymeral obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní štyri mesiace, ktorého výkonu mu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere jeden rok s probačným dohľadom. Obžalovaný tak dostal šancu, aby preukázal svoju snahu viesť v budúcnosti riadny život, pričom počas skúšobnej doby mu uložil i obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok ako aj povinnosť podrobiť sa počas skúšobnej doby psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve zameraného na užívanie návykových látok. Účelom uloženého obmedzenia a povinnosti je pozitívne vplývať na správanie obžalovaného a podporiť jeho snahu o vedenie riadneho života.

3.3. Keďže sa jednalo o trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere jeden rok, ktorý považoval za dostatočný tak, aby splnil svoj účel.

4. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku prokurátorka zahlásila odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa vzdal práva na podanie odvolania, a to aj za osoby v jeho mene oprávnené odvolanie podať.

4.1. Zahlásené odvolanie prokurátorka odôvodnila osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 29. novembra 2023, v ktorom uviedla, že rozhodnutie súdu vo výroku o treste nepovažuje za zákonné a primerané, ani spravodlivé.

4.2. Poukázala na ust. § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. Argumentovala tým, že z ustáleného skutkového stavu je zrejmé, že obžalovaný viedol dňa 6. apríla 2023 v čase o 01:15 hod. po požití metamfetamínu osobné motorové vozidlo, pričom mu bol dňa 6. apríla 2023 v čase o 02:01 hod. odobratý biologický materiál krv a moč, z ktorého bola zistená prítomnosť metamfetamínu v krvi v koncentrácii 296,50 ng/ml a amfetamínu v krvi v koncentrácii 36,13 ng/ml. Nestotožňovala sa s názorom okresného súdu a vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj na osobu páchatela zastávala názor, že vhodným druhom trestu je v tomto prípade nepodmienienny trest odňatia slobody. Zároveň nesúhlasila ani s výmerou uloženého trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 1 roka, ktorú považovala za neprimerane miernu.

4.3. Trest navrhovaný prokurátorkou - nepodmienečný trest odňatia slobody krátkého trvania a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 roky - sa vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä množstvo zistených psychotropných látok v krvi vodiča ako i na osobu páchatela, nejaví ako neprimeraný. Navrhovaný trest práve naopak považuje za primeraný a to vzhľadom k všetkým okolnostiam spáchaného trestného činu ako i k osobe páchatela. Ďalej uviedla, že pri ukladaní trestu je potrebné vziať do úvahy samotnú osobnosť obžalovaného a charakter páchanej trestnej činnosti a poukázala na zmysel a účel trestania.

4.4. Ďalej argumentovala, že pri podmienčnom odklade výkonu trestu odňatia slobody je potrebné skúmať, či účel trestu sa dosiahne i bez jeho výkonu a trest bude pôsobiť výchovne i na ostatných členov spoločnosti, že takéto rozhodnutie sa musí opierať o náležité a všestranné zhodnotenie skutočností týkajúcich sa osoby páchatela, najmä jeho doterajšieho života a prostredia, v ktorom žije a pracuje, ako aj okolností prípadu a nesmie byť s týmito skutočnosťami v logickom rozpore. Na prvom mieste zákon ako rozhodujúce hľadisko uvádza osobu páchatela. Toto hľadisko má význam vzhľadom na dosiahnutie cieľov individuálnej prevencie. Ako druhé hľadisko uvádza okolnosti prípadu, ktoré sú zasa dôležité vzhľadom na dosiahnutie cieľov generálnej prevencie. Obidve hľadiská musí súd zhodnotiť vo vzájomnej súvislosti. Predchádzajúci život páchatela je potrebné skúmať v primeranej dobe pred spáchaním trestného činu, nielen v dobe, ktorá mu bezprostredne predchádzala. Takisto treba skúmať správanie páchatela v časovom úseku po spáchaní trestného činu až do rozhodnutia súdu. Významnou skutočnosťou je aj to, či ide o prvopáchatela, recidivistu alebo trestný čin spáchaný opätovne.

4.5. Podľa prokurátorky je potrebné si uvedomiť, že za daných okolností sa motorové vozidlo v rukách takto psychotropnými látkami ovplyvneného páchatela mení na zbraň a táto je v zásade neovládateľná, resp. neovládateľná v dostatočnom rozsahu. Riziko spôsobenia škody či ublíženia na zdraví, resp. ešte ďaleko horšieho následku je potom v takom prípade mimoriadne vysoké a pokiaľ obvinený vedomý si takéhoto rizika sa toto rozhodol dobrovoľne podstúpiť, je povinný znášať následky z toho plynúce. Nie je namieste ukladať prísne sankcie iba pri poruchovom následku trestného činu, pretože v prípade dopravných nehôd pod vplyvom návykových látok s tragickými následkami sú tieto už nezvratné a žiadny, teda ani prísny trest vodičovi nenahradí ujmu, ktorú už spôsobil poškodeným pozostalým. Pri prísnejších trestoch v prípade ohrozovacieho trestného činu podľa § 289 Tr. zák. tieto naopak môžu viesť k tomu, aby si vodič svoju chybu dostatočne uvedomil a už ju nikdy nezopakoval, teda môže byť naplnená preventívna funkcia trestu vo vzťahu k ďalšej trestnej činnosti s nezvratnými následkami.

4.6. Prokurátorka v odvolaní ďalej zdôraznila, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, teda ide o páchatela, u ktorého sa nejedná o jednorazové vybočenie z medzí zákona, ale je zrejme jeho náchylnosť k porušovaniu zákona, že jeho minulosť nasvedčuje záveru o problematickej možnosti jeho nápravy. Trest odňatia slobody v jeho prípade tak bude plniť najmä represívnu funkciu a funkciu ochrany spoločnosti pred páchatelom počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol zároveň od augusta 2019 priestupkovo riešený 22-krát, pričom v 20 prípadoch išlo o priestupky na úseku cestnej dopravy a dňa 13. apríla 2023 sa dopustil závažného priestupku tiež na úseku cestnej dopravy.

4.7. Vo vzťahu k okolnostiam spáchania trestného činu je potrebné podľa nej poukázať na závery znaleckého posudku č. 93/2023 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, z ktorého vyplýva, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v štádiu akútnej intoxikácie metamfetamínom. Za hranicu absolútnej a nespochybniteľnej nespôsobilosti viesť motorové vozidlo vo všeobecnosti sa považujú hodnoty rovné alebo vyššie ako 150 mg/ml a to sumárne pre amfetamín a metamfetamín. Koncentrácia metamfetamínu a amfetamínu v krvi obžalovaného bola vysoko nad touto hranicou čo možno vyslovene účelovo prirovnať k vplyvu etanolu jednoznačne vysoko nad 1 g/kg (promile).

4.8. Prokurátorka ďalej v odvolaní uviedla, že podľa jej názoru osobu obžalovaného nie je možné v žiadnom prípade považovať za páchatela, ktorá doterajším spôsobom života preukázala, že na ochranu spoločnosti a jeho nápravu nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody. Okresný súd podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody odôvodňuje výlučne tým, že posledné odsúdenie páchatela je z roku 2015, jeho postoj k trestnému konaniu (oľutoval a priznal svoju vinu) a k pozitívnemu pracovnému posudku od zamestnávateľa. Súd však vôbec nevzal do úvahy, že hoci posledné odsúdenie bolo z roku 2015, nešlo o bežné vybočenie z riadneho spôsobu života, nakoľko sa trestnej činnosti dopúšťa opakovane. Rovnako súd nevzal do úvahy priestupkovú minulosť obžalovaného a to napriek tomu, že uvedené v odôvodnení rozsudku uviedol. Obžalovaný sa opakovane (dvadsaťdva krát) dopúšťa priestupkov na úseku cestnej dopravy vrátane závažných priestupkov. Priznanie sa páchatela a oľutovanie spáchania trestného činu je všeobecne poľahčujúcou okolnosťou, ktorú súd správne vzal do úvahy, avšak pri skúmaní pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností toto automaticky nezakladá

dôvod na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. V danom prípade je potrebné skúmať aj ďalšie okolnosti ako osobu páchatel'a, jeho doterajší spôsob života a okolnosti spáchania skutku.

4.9. Vzhľadom na uvedené je podľa prokurátorky obžalovanému potrebné uložiť trest prísnejší (a aj spravodlivejší), konkrétne nepodmienený trest odňatia slobody. Takto uložený trest odňatia slobody bude možné považovať za taký trest, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keďže ani tresty, ktoré boli obžalovanému uložené skoršími rozsudkami, nemali na jeho osobu prevýchovný účinok.

4.10. Rovnako uviedla, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na spodnej hranici trestnej sadzby je neprimerane mierny a je na mieste vzhľadom k osobe páchatel'a ako i k okolnostiam prípadu uložiť trest zákazu činnosti dlhšieho trvania. Súdom uložený trest preto považovala za neprimerane mierny, v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

4.11. V konečnom návrhu potom prokurátorka žiadala, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom.

4.12. Obžalovaný sa k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátorky, ktoré mu bolo riadne doručené, nevyjadril.

5. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátorky 10. januára 2024.

6. Za účelom prejednania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 13. februára 2024, ktorého sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry a obžalovaný.

6.1. Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátorky na verejnom zasadnutí chcel vyjadríť, čo mu krajský súd umožnil. Obžalovaný uviedol, že na cestnej premávke nikoho neohrozoval, že je pravdou, že by nemal pod vplyvom návykovej látky viesť vozidlo, ale viedol ho bezpečne, prijíma však svoju zodpovednosť za čin a je toho názoru, že keby odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátorky a poslal ho do basy, tak „nikto nevyhrá.“ Ďalej uviedol, že on pracuje od svojich 18-tich rokov, je pravda, že v minulosti vyvádza, ale kto nie. Žiadal preto, aby mu krajský súd dal šancu na slobode, pretože ak by odvolaniu bolo vyhovené, tak by stratil prácu.

6.2. V rámci konečných návrhov prokurátorka žiadala odvolaniu vyhovieť, obžalovaný žiadal odvolanie prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné, pretože prísnejším trestom pre neho je plnenie povinností a obmedzení, ktoré mu boli okresným súdom uložené, než uloženie nepodmieneného trestu. Uviedol, že ak by nastúpil na výkon nepodmieneného trestu, tak si síce trest odsedí a po jeho výkone už žiadne obmedzenia nebude mať a ešte aj príde o zamestnanie.

6.3. Krajský súd dospel k záveru, že dokazovanie bude potrebné podľa § 326 ods. 5 Tr. por. na verejnom zasadnutí doplniť o výsluch obžalovaného a prečítanie správy zo Sociálnej poisťovne z 13. februára 2024, preto k tomu pristúpil.

6.4. Z výsluchu obžalovaného za účelom objasnenia jeho aktuálneho zamestnania krajský súd zistil, že obžalovaný pracuje v spoločnosti Aqua-Vita, ktorá sídli v Bratislave. Do práce ho teraz vozí brat, ktorý je výkonným riaditeľom v tejto spoločnosti, pričom dochádza do práce z miesta jeho bydliska – B.. Ďalej obžalovaný uviedol, že chodí na pracovné turnusy, keďže spoločnosť, v ktorej je zamestnaný, sa venuje montáži mostných dilatácií, čiže miesto výkonu práce je po celom území Slovenska. Do tejto spoločnosti nastúpil ako 18-ročný, s prestávkami tam pracuje 10 rokov, s výnimkou obdobia, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody. Momentálne nemá pracovný pomer, pretože sa jedná o sezónne práce, cez zimu sa nerobí, takže ukončil pracovný pomer dohodou, pričom nevedel uviesť k akému dátumu ukončil pracovný pomer. V marci 2024 by mal znova nastúpiť do práce v menovanej spoločnosti, pretože začína stavebná sezóna.

6.5. Zo správy Sociálnej poisťovne z 13. februára 2024 rezultovalo, že obžalovaný bol zamestnaný v spoločnosti AQUA – VITA spol. s r. o. od 16. apríla 2018 do 31. júla 2023. K vykonanému dôkazu obžalovaný uviedol, že 16. apríla 2018 je dátum, kedy do tejto práce nastúpil do vykonaní trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o to, že pracovný pomer ukončil už v júli 2023, tak uviedol, že firma mala problémy, musela prepustiť niektorých montážnikov už v priebehu roka. Spoločnosť je závislá na súťažiach, ak firma uspeje, tak dostane zákazku aj na 4 roky. Pre montážnikov v tom čas nebola práca, čo bolo dôvodom ukončenia pracovného pomeru. Ďalej uviedol, že cez zimu sa nepracuje, čo je pre stavebníctvo normálne. Pokiaľ krajský súd neverí, že tam bude zamestnaný od marca 2024, má možnosť overiť si túto skutočnosť v spoločnosti.

6.6. Súčasne krajský súd odmietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania „preverením jeho možnosti zamestnať sa v bratovej spoločnosti“, pretože táto okolnosť sporná nebola, ergo dokazovanie v tomto smere by bolo nadbytočné.

6.7. Po vyhlásení dokazovania za skončené sa opätovne pristúpilo ku konečným návrhom, v rámci ktorých sa ako prokurátorka krajskej prokuratúry, tak aj obžalovaný, pridržali už prednesených konečných návrhov.

7. Podľa § 317 ods.1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - prokurátorkou v neprospech obžalovaného - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému prokurátorka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na podklade takéhoto prieskumu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátorky je v celom rozsahu dôvodné.

Ku konaniu, ktorého napadnutému výroku predchádzalo

9. Pokiaľ ide o konanie, ktoré výroku o treste predchádzalo, prokurátorka mu v odvolaní žiadne chyby nevytykala a chyby odvolaním nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

9.1. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplynulo, že okresný súd dokazovanie ohľadom napadnutého výroku o treste vykonal síce procesne správne, avšak v rozsahu nie dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, keď oboznámil čítaním len listinné dôkazy podľa § 269 Tr. por., konkrétne prečítal správu o povesti, hodnotenie od zamestnávateľa, odpis registra trestov, lustrácie konaní na GP SR, lustrácie ZVJS a výpis z evidencie priestupkov MV SR.

9.2. Krajský súd v tomto smere poukazuje na ust. § 119 ods. 1 písm. d) Tr. zák., podľa ktorého v trestnom konaní treba dokazovať osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia. Ďalej treba poukázať na ust. § 119 ods. 3 Tr. por., ktoré demonštratívne, t. j. príkladmo (slovom najmä) uvádza dôkazné prostriedky, medzi ktoré radí výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti. A ak to treba dokazovať (viď slov,

9.3. Inak vyjadrené, ani súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine nezbavuje okresný súd povinnosti v každom jednom prípade sa pokúsiť v prvom rade výsluchom samotného obžalovaného zistiť jeho pomery v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu. V nie neposlednom

rade treba zisťovať aj pohnútku, resp. motív trestnej činnosti a postoj obžalovaného k stíhanej trestnej činnosti, lebo na procesné prejavy obžalovaného obsiahnuté v záverečnej reči (napr. vyjadrenie ľútosti

nad činom) je síce možné prihliadať, ale netreba opomínať fakt, že záverečná reč nie je dôkazným prostriedkom, tým je výsluch obžalovaného.

9.4. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd dokazovanie na verejnom zasadnutí doplnil s výsledkom opísaným vyššie v texte.

K výroku o treste

10. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Z pohľadu krajského súdu takéto odôvodnenie síce čo do obsahu spĺňa kritéria predpokladané ust. § 168 Tr. por., ale z hľadiska vecnej správnosti ide o argumentáciu chybnú, vychádzajúcu z nesprávneho posúdenia kľúčových aspektov.

K trestu všeobecne

11. Skôr ako sa krajský súd bude venovať odvolacím námietkam prokurátorky je potrebné na tomto mieste pripomenúť teoretické východiská trestania v podmienkach Slovenskej republiky.

11.1. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

11.2. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

11.3. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

11.4. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

11.5. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

11.6. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy

páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

11.7. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

K trestu konkrétne

12. Ako bolo vyššie uvedené, trest by mal byť úmerný spáchanému trestnému činu. Preto sa treba na úvod tejto časti povenovať povahe spáchaného prečinu.

12.1. Trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je ohrozovací trestný čin, kde objektom skutkovej podstaty je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Stav vylučujúci spôsobilosť je stav, keď človek nie je schopný bezpečne vykonávať určité zamestnanie alebo činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život a zdravie ľudí alebo majetok, a to v dôsledku návykovej látky, ktorá nepriaznivo ovplyvňuje fyzické a psychické schopnosti človeka. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (všeobecný), z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

12.2. Krajský súd zdieľa názor prokurátora, že stupeň ovplyvnenia páchatel'a návykovou látkou (nad základnú hranicu určujúcu stav vylučujúci spôsobilosť viesť motorové vozidlo – pozn. súdu) je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. pri individualizácii trestnej sankcie.

12.3. Ako uviedol znalec prof. MUDr. Ľubomír Straka, PhD. vo svojom znaleckom posudku, na základe dlhodobých skúseností s reakciami ľudských jedincov na účinky psychoaktívnych látok bol medzi odborníkmi v danej oblasti postupne uznaný konsenzus v hodnotení koncentrácií jednotlivých najčastejšie zneužívaných psychotropných a omamných látok v krvi ľudského jedinca. Stanovený konsenzus určuje najmä to, pri akej koncentrácii danej cudzorodej substancie dochádza k jednoznačnému ovplyvneniu psychických, sensorických a motorických funkcií človeka do takej miery, že daná substancie negatívne vplyva na schopnosti jedinca byť bezpečným účastníkom cestnej premávky. V prípade návykových substancií metamfetamín a amfetamín je všeobecne táto hranica určená najčastejšie hodnotou 0,025 mikrogramov/ml (25 nanogramov/ml). Podobne možno pri uvedených látkach na základe dlhoročného pozorovania ich vplyvu na psychické, sensorické a motorické funkcie stanoviť, že ľudský jedinec je s nespochybniteľnou určitosťou v stave vylučujúcom byť účastníkom cestnej premávky, ak v jeho krvi je detegovaná koncentrácia metamfetamínu alebo amfetamínu rovná alebo vyššia ako 0,150 ml (150 ng/ml) a viac. Uvedená hodnota je ešte stále predmetom vedeckých rozpráv (s tendenciou zníženia), avšak vo všeobecnosti reflektuje hranicu medzi terapeutickou hodnotou (liečebnou), ktorá sa pohybuje v rozmedzí 2 až 5 ng/ml, hodnotou typickou pre zneužívanie, ktoré sa pohybuje v rozmedzí 20 až 60 ng/ml a hodnotou intoxikácie (t.j. otravy), ktorá sa pohybuje v rozmedzí nad 150 ng/ml.

12.4. V tomto prípade podľa ustálených skutkových zistení obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo po požití návykovej látky – metamfetamínu, pričom z odobratého biologického materiálu (krvi a moču) bola odborným vyšetrením u neho zistená prítomnosť metamfetamínu v krvi v koncentrácii 296,50 ng/ml, amfetamínu v krvi v koncentrácii 36,13 ng/ml. Zistená koncentrácia návykovej látky bola následne posúdená znalcom, ktorý skonštatoval, že uvedená koncentrácia metamfetamínu v krvi mala závažný vplyv na psychické, sensorické a motorické funkcie obžalovaného až do takej miery, že nebol v žiadnom prípade schopný viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba či iných účastníkov cestnej premávky.

12.5. Podľa vyššie uvedeného znalca pri takomto stupni ovplyvnenia ľudského jedinca sú už rozvinuté príznaky intoxikácie metamfetamínom v psychickej, ako aj v sensorickej a motorickej sfére v takej miere, že sú už jednoznačne zjavné aj širšiemu okoliu. Postihnutie psychických funkcií sa prejavuje nadmerným psychickým nabitím, neprimeranou veselosťou, bezstarostnosťou a stratou zábran - precenením vlastných schopností, podceňovaním schopností, podceňovaním vonkajšieho nebezpečenstva, resp.

až nevedomovaním si ho, pravidlom býva oslabenie etických noriem a morálnych zábran, niekedy aj podráždenosť, nepokoj, nervozita a pravidlom býva aj agresivita a arogancia.

12.6. Podľa vyššie uvedeného znalca postihnutie zmyslových funkcií sa prejavuje najmä poruchami videnia a poruchami adaptácie zraku na svetlo aj tmu následkom rozšírenia zreníc vplyvom drogy - z toho vyplýva aj nadmerná citlivosť na oslnenie (napr. oproti jazdiacim motorovým vozidlom), sprievodným znakom je taktiež porucha hĺbkové videnia, porucha periférneho videnia, porucha farebného vnímania, porucha odhadu vzdialenosti, často sa pridružujú aj poruchy vnímania zvukových vnemov. Postihnutie motorických funkcií sa prejavuje poruchami jemných pohybov (porucha ovládania pedálov, volantu), preexponovanie pohybov (porucha ovládania volantu), či neprimerane zvýšená pohybová aktivita, vedúca k poruchám jednotlivých činností, pričom spoločným menovateľom je predĺženie reakčného času.

12.7. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že závažnosť prečinu spáchaného obžalovaným v rámci kategórie týchto trestných činov bola vyššia oproti bežne sa vyskytujúcim prípadom nielen množstvom metamfetamínu v krvi, ale tiež s poukazom na miesto a čas, kadiaľ vozidlo obžalovaný viedol (v obci o 01:15 hod.) a skutočnosť, že mu nesvietili predné stretávacie svetlá, čo riziko ohrozenia záujmu chráneného Tr. zák. nepochybne zvyšovalo. Aj tieto skutočnosti mal okresný súd pri individualizácii trestnej sankcie zohľadňovať a keďže tak neučinil, dôvodne to prokurátorka v odvolaní namietala.

12.8. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, túto správne okresný súd preskúmal a správne ustálil, že u obžalovaného je daná jedna poľahčujúca okolnosť, že sa priznal k spáchaniu stíhaného trestného činu a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jedna priťažujúca okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin (§ 37 písm. m) Tr. zák.), teda že výsledný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností správne je vyrovnaný (1:1). v dôsledku čoho s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. je treba vychádzať z trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., teda až na jeden rok.

K druhu trestu a jeho výmere

13. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému ukladal trest odňatia slobody, lebo alternatívny trest k trestu odňatia slobody (peňažný trest, trest povinnej práce a pod.) ani podľa názoru krajského súdu neprichádzal v jeho prípade do úvahy. V minulosti totiž na neho už bolo takýmito trestami pôsobené, no želaný efekt sa nedostavil.

13.1. V rozpore so zákonom bol ale postup okresného súdu, ktorý obžalovanému výkonu trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Krajský súd zdieľa názor prokurátora vyjadrený v odvolaní, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky v zmysle ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., lebo vzhľadom na osobu páchatel'a a na okolnosti prípadu nie je možné mať dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

13.2. Práve naopak, na obžalovaného je nevyhnuté dôsledne pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody a to z dôvodu, že sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti napriek tomu, že už bol za ňu odsúdený aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal. Ak ho od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti neodradil ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody ako najprísnejší prostriedok trestania, resp. krajný prostriedok pôsobenia na páchatel'a trestnej činnosti (tzv. ultima ratio), tak je iluzórne sa domnievať, že by práve teraz akýkoľvek miernejší druh trestu mal splniť účel sledovaný zákonom.

13.3. Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru trestu, okresný súd obžalovanému ukladal trest s aplikáciou ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (0 až 1 rok) vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Keďže krajský súd obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, dospel k názoru, že na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného postačí aj trest kratšieho trvania ako 4 mesiace, preto obžalovanému vymeral pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. dvojmesačný trest stotožňujúci sa s návrhom prokurátora prednesenom v záverečnej reči.

13.4. Takto individualizovaný trest podľa názoru krajského súdu zohľadňuje na jednej strane postoj obžalovaného k trestnej činnosti (priznanie sa a jej oľutovanie, tiež realizované vyhlásenie o vine), no na strane druhej aj formu zavinenia, tiež väčšiu závažnosť ním spáchaného prečinu a v neposlednom rade aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy tak, ako sú rozvedené vyššie v texte.

13.5. Argumentáciu obžalovaného ohľadom dôvodov, prečo by mu nemal byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o argument týkajúci sa straty zamestnania, doplneným dokazovaním bolo bezpečne preukázané, že obžalovaný je už od júla 2023 nezamestnaný a tento stav trvá. A pokiaľ poukazoval na to, že uloženie nepodmienečného trestu „nikomu

nepomôže“, k tomu krajský súd uvádza, že zmyslom trestania nie je „niekomu pomáhať“, ale primárne chrániť spoločnosť pred osobami, ktoré sa opakovane dopúšťajú úmyselnej trestnej činnosti. Uvedené tak možno uzavrieť s tým, že na negatívne dôsledky spojené s páchaním úmyselnej trestnej činnosti mal obžalovaný myslieť skôr, ako sa rozhodol intoxikovaný metamfetamínom sadnúť za volant osobného motorového vozidla a ohrozovať tak ostatných účastníkov cestnej premávky.

K tzv. vonkajšej súdnej diferenciacii

14. Krajský súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný pred spáchaním stíhaného skutku už vo výkone trestu za úmyselný trestný čin bol, konkrétne vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/195/2015 vykonal 18. marca 2016 trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

K trestu zákazu činnosti

15. Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák., trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

15.1. Okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil v zmysle ust. § 34 ods. 6 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uloženie tohto druhu trestu si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi takejto úmyselnej trestnej činnosti v doprave.

15.2. Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z jeho pohľadu predstavuje práve tento druh trestu najúčinnjší nástroj v boji proti takejto kriminalite.

15.3. Pokiaľ ide výmeru tohto trestu, tak okresným súdom uložený jednoročný trest je síce vymieraný v rámci zákonného rozpätia trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 v spojení s § 61 ods. 2 Tr. zák., avšak v zhode s názorom prokurátorky je to aj podľa krajského súdu trest neprimerane mierny.

15.4. Na samej dolnej hranici jedného roka je možné trestať spravidla tých vodičov, ktorí sa tejto úmyselnej trestnej činnosti dopustili vôbec po prvý krát (tzv. prvopáchatelia), ktorí sú inak disciplinovanými vodičmi (nedopúšťali sa priestupkov na úseku cestnej premávky) a u ktorých je stupeň ich ovplyvnenia návykovou látkou blízko dolnej hranice určujúcej pre tento stav (napr. typicky u alkoholu blízko (tesne nad) jedno promile v krvi).

15.5. V prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá bola dosiaľ už 5-krát súdne trestaná za úmyselnú trestnú činnosť, dokonca bola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorá má vodičské oprávnenie len od júla 2019, napriek tomu do 6. apríla 2023 spáchala podľa evidenčnej karty vodiča až 15 priestupkov na úseku cestnej premávky a u ktorej stupeň ovplyvnenia návykovou látkou bez mála dvojnásobne prevýšil kľúčovú hranicu 150 ng/ml metamfetamínu v krvi. Ukladať takémuto páchatelovi trest zákazu činnosti na samej dolnej hranici jedného roka bola kardinálna chyba v úsudku okresného súdu, ktorá by sa viac opakovať nemala.

15.6. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd sprísnil obžalovanému trest zákazu činnosti a pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák.) mu vymeral trest bližšie k stredu zákonného rozpätia trestnej, konkrétne 4 roky súc toho názoru, že na takéhoto recidivistu úmyselnej trestnej činnosti, ktorý je aj zjavne nedisciplinovaným vodičom a ktorý bol v čase činu doslova intoxikovaný metamfetamínom, je potrebné dôsledne pôsobiť výrazne dlhším trestom zákazu činnosti a tak pred ním ochrániť ostatných účastníkov cestnej premávky.

Záverečné zhrnutie

16. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátorky ako dôvodné, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o treste pre obžalovaného spôsobom uvedeným v enunciate, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom a doplnené v odvolacom konaní to umožňovali.

16.1. Krajský súd považuje takto uložené tresty vo vzájomnej kombinácii za nielen zákonné a primerané, ale aj spravodlivé, od ktorých možno dôvodne očakávať, že splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Zároveň vyjadrujú aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

16.2. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.